

Podle jiné pověsti se hřmby zabíjely na paměť jednoho sebevraha, který se na káň oběsil. Každý hřmby prý je cítila a lověk, který hřmby zabil, tak získával sílu.

A když jsme u těch káň, tak je to jedna zajímavost nádvkem: před kostelem kapucínů na Loretánském náměstí zase stával dřevěný káň, do kterého lidé zaráželi zuby, aby je ty zbylé přestaly bolet. Podle pověsti proto, že v domě U Peřů byly dvě vdovy, jedna měla krásnou dceru a ta druhá jí záviděla.

A tak ta ošklivka krásné dívce pomazala dásně jedem a té začaly zuby vypadávat. Vypadlé vložila do káň a začala se modlit k Panně Marii, a jednou, když se ráno probudila, bolest ustala a narostly jí nové zuby. Asi svatá Marie nemohla poslouchat její modlitbu...

Nejznámější pražské pověsti dává dohromady GRETA